

ναστεύσεώς τινος ἤ; τὸ ἱστορικὸν ἄγνωστον τυγχάνει ἡμῖν, τοῦ
Jornandès.» Τέλος οὐδόλως ἀπίθανον ἐστὶν ὡς τε οἱ ὑπὸ τοῦ Ἡρο-
δοτοῦ τελείως συμβιβάζεται μετὰ τῶν ἐπὶ μακροὺς χρόνους να-
μαδικῶν τοῦ λαοῦ τούτου ἕξεων. (1)

Κρίνοντες ἐκ τῆς χώρας ἦν οἱ Χαζάροι ἢ οἱ Κατιάροι κα-
τεῖχον κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἡροδότου καὶ ἐκ τῶν φυλῶν
μεθ' ὧν διὰ στενωτάτων δεσμῶν συνεδέοντο, συμπεραίνομεν
ὅτι ὁ λαὸς οὗτος ἦτο, ὡς οἱ Βούλγαροι, Τσοουδικῆς ἢ
Σκυθικῆς καταγωγῆς, κατοικῶν ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων
τὰς πρὸς βορρᾶν τοῦ Καυκάσου κειμένας χώρας καὶ συμπερι-
λαμβανομένας μετὰ τοῦ Δὸν ἢ τοῦ Δνίεπερ καὶ τῶν βορρῶν
ανατολικῶς τῆς Κασπίας θαλάσσης ἐκτεινομένων χωρῶν. Ἐν
τούτοις οἱ Χαζάροι ἐθεωροῦντο τὴν αὐτὴν ἔλκοντες καταγωγὴν
οἶκν καὶ οἱ Γεωργιανοί, οἵτινες ἐκ τῶν Σκυθῶν ὡσαύτως κατέ-
γονται. Τὸ ἐθνικὸν τῆς Κεντρικῆς Γεωργίας ὄνομα ἦν Karthwel,
Karthli, SaKarthwelo (2). Ἐν τῷ πρῶτῳ καὶ δευτέρῳ τῶν
ὀνομάτων τούτων ἀνευρίσκομεν συγχρόνως τοὺς Κατιάρους
τοῦ Ἡροδότου καὶ τοὺς Καρτίους τοῦ Στράβωνος ἐν
τὸ τρίτον ὑπεθυμίζει ἡμῖν τὸ τῶν Σακῶν (3) ἀποδιδομέ-
νον ὑπὸ τῶν Περσῶν εἰς τὰς Σκυθικὰς φυλάς. Ὁ Ἄραψ ἱστο-
ρικὸς Ἴβν-ἔλ-Ἐδὴρ λέγει ῥητῶς ὅτι οἱ Χαζάροι τὴν αὐτὴν μετὰ
τῶν Γεωργιανῶν εἶχον καταγωγὴν. Τὸν διῦχυρισμὸν τοῦτον ἐπι-
σχύουσι τὰ σημειωθέντα γεγονότα ἐν τινι ἐπιστολῇ γραφείῳ
ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Χαζάρων Ἰωσήφ πρὸς τὸν Ἰπουργὸν τῶν
Ὀικονομικῶν Ἄραβος τινος κυριάρχου τῆς Ἀνδαλουσίας Χασάβ
καλουμένου, ἧς τὴν ἀθεντικότητα ὑποστηρίζει ὁ d'Hossan

(1) Sestrenczewicz, *Histoire de la Tauride* Tom. II.
P. 76.— Σ. Σ.

(2) Brosset, *Chronique Georgienne* p. 4.— Σ. Σ.

(3) Ἴδε Ἡροδότ. βιβλ. I, κεφ. 153, III, 93, καὶ ἰδίᾳ βιβλ.
VII κεφ. 64 ἐνθα λέγει αὐτολεξεῖ τάδε: « τούτοις δὲ
ἐόντας Σκύθας, Ἀμυργίους, Σάκας ἐκάλεον· οἱ γὰρ Πέρσαι πάντας
τοὺς Σκύθας καλέουσι Σάκας. . . . ».— Σ. Μ.